

SAANKO ANTEEKSI? (Ps.25:6-7)

06-08-2007, created by Pasi Kallio

Lienee meille kaikille kovin tuttu tämä ajatus: "Saisinpa tekemäni teon tekemättömäksi".

Me vain ihmisinä ajaudumme välillä tilanteisiin, joita sitten jälkeenpäin kadumme.

Jollekin saattaa olla alkoholismi heikkoutena, kun taas toiselle ehkä vihastuksen puuskassa sanotut sanat. On niin monenlaisia asioita ja tekoja, jotka tiedostamme omassa tunnossamme vääriksi. Vaikka kuinka yrittäisimme elää hyvin ja siivosti, muistuu menneisyydestämme mieleen asioita, joita katuu.

Daavid kirjoittaa Raamatussa samanlaisista tuntemuksista Psalmissa 25:6-7: *Herra, sinä olet laupias, muista minua, osoita ikaikaista hyvyyttäsi. Älä muista nuoruuteni syntejä, älä pahoja tekojani! Sinä,*

joka olet uskollinen ja hyvä, älä unohda minua!

Haluan lähestyä tätä aihetta Raamatun sanalla. Tahtoessani anteeksiantoa itselleni, tutkin, että voinko minä itse antaa anteeksi toiselle ihmiselle. Nimittäin Raamatun mukaan oma anteeksiantamattomuuteni vaikuttaa sen, ettei minullekaan anneta anteeksi. Näin Jeesus opettaa *Matt.6:12-15: ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta. Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.* Eli käytännössä, jos joku on rikkonut minua vastaan, annan hänelle anteeksi ja pyrin osoittamaan sen hänelle myös jokapäiväisessä elämässä.

Erään kerran satutin vahingossa toista ihmistä. Pyysin häneltä välittömästi anteeksi omaa kömpelyyttäni. Hän vastasi minulle anteeksiannon salaisuuden oppineena: "Olet saanut anteeksi jo ennen kuin teitkään mitään." Tämä tilanne painui syvälle mieleeni. Olen pyrkinyt ajattelemaan tuon mallin mukaisesti antaen välittömästi anteeksi huomattessani tähän tarvetta.

Muutamia vuosia sitten löysin sisältäni syvää vihaa ja katkeruutta erästä ihmistä kohtaan. Olin toki lukenut raamatusta tämän: *"jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne. Matt.6:15."* Mutta voimaa minulla ei ollut nujertaa vihaani. Eikä edes tahtoa. Uskovaisena ihmisenä kuitenkin tajusin, mitä Jumala odottaa minulta tässä asiassa. Siksi aloin taistella vihaa vastaan entistä pontevammin. Rukoilin ja tunnustin rehellisesti Jumalalle voimattomuuden asian edessä. Sain siinä ajatuksen päähäni, liekö Jumalan vaikutuksesta, että minun täytyy oppia siunaamaan vihani kohdetta. *Matt.5:44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamicheänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta.* Totesin: Onhan hän Jumalan armon perillinen siinä missä minäkin.

Se oli vaikeaa puristaa huulille sanat: "Herra siunaa häntä suuressa armossasi". Oman kivun voittaminen oli tuskallista. Sisälläni ne haavat, mitkä hän oli lyönyt, huusi päinvastaista armotonta raakuutta. Kuitenkin huomasin vähitellen päästäväni Jumalan avulla vihasta irti. Löysin enemmän tahtoa taistella paha vastaan ja aloin näkemään avoimemmin ja armokeskeisemmin tätä ihmissuhdetta. Jumala alkoi vaikuttaa minussa ja hänessä hyvää tahtoansa siinä määrin, että tänä päivänä saatamme auttaa toisiamme siinä missä apua tarvitsemme. Käymme kylässä toistemme luona ja varjelemme ystävyyttä ja rakkautta, mitä Jumala on alkanut vaikuttaa. Päivittäiseen rukoukseen kuuluukin siunata myös hänet siunattessani omat rakkaani ja läheiseni.

Tällaiseen anteeksiantamukseen kehoitetaan Raamatussa: *Ef.4:32 Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden. ja Kol.3:13. Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.*

Olemmeko seuraavan kertomuksen palvelijan kaltaisia?

Matt.18:23–35 "Taivasten valtakunta on kuin kuningas, joka vaati palvelijoiltaan tilitykset. Kun hän alkoi tarkastaa niitä, hänen eteensä tuotiin palvelija, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia. Miehellä ei ollut, millä maksaa, ja niin kuningas määräsi, että hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja koko hänen omaisuutensa oli myytävä ja velka maksettava. Silloin palvelija heittäytyi maahan hänen eteensä ja pyysi: 'Ole kärsivällinen! Minä maksan sinulle kyllä kaiken.' Kuninkaan tuli sääli palvelijaansa, ja hän päästi miehen menemään ja antoi velan anteeksi. "Mutta kun palvelija meni ulos, hän tapasi toisen palvelijan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän kävi mieheen käsiksi, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, mitä olet velkaa!' Mies heittäytyi maahan ja pyysi: 'Ole kärsivällinen! Kyllä minä maksan sinulle.' Mutta toinen ei suostunut siihen. Hän meni ja toimitti työtoverinsa vankilaan, kunnes tämä maksaisi velkansa. "Muut palvelijat näkivät, mitä tapahtui, ja panivat sen pahakseen. He menivät kuninkaan luo ja kertoivat hänelle kaiken. Silloin kuningas kutsutti palvelijan luokseen ja sanoi: 'Sinä kelvoton! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, kun sitä minulta pyysit. Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, niin kuin minä armahdin sinua?' Vihoissaan kuningas pani palvelijansa ankaraan vankeuteen, kunnes tämä maksaisi koko velan. "Näin tekee minun taivaallinen Isänikin teille, jos te ette kaikesta sydämestä anna kukin veljellenne anteeksi."

On siis todella tärkeää muistaa antaa anteeksi!

Periessämme velkoja toinen toisiltamme, olipa kyseessä raha tai muunlainen asia, meidän tulee suhteuttaa asia Jumalan anteeksiantoon syntivelkamme kohdalla. Jumala on vapauttanut meidät hirveästä synnin piinasta. Meidänkin tulee samalla tavoin suhtautua armahtamalla ja pitkämielisyydellä kanssamatkaajiiimme. Tarkoiton tällä sitä, ettemme saisi kiristää ahdingossa olevaa velallista, vaan antaisimme hänelle vähintäänkin aikaa suoriutua velanmaksusta. Olen itse joskus jättänyt perimättä toiselle antamani velan. Olin silloin työttömänä ja olisin kipeästi tarvinnut ne rahat. Tiedän, että tämä velallinen on hoitanut huonosti talouttaan ja laskenut kurkusta alas moneen kertaan tuon velkasumman. Mutta verratessani itseäni ja omaa kelvottomuuttani Jumalan edessä, ymmärrän, että minun on annettava armo oikeudesta. Onhan Jumala armahtanut minua suuren syntisyyteni edessä lankeemustenikin jälkeen. *Rm.3:25 Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta.*

Jumala antaa anteeksi.

Jer.33:8 Minä puhdistan niiden asukkaat kaikista synneistä, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan. He ovat tehneet syntiä ja rikkoneet minua vastaan. Mutta minä annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa.

Vakuutan itselleni anteeksiantoa Raamatun lupauksen mukaan. Annan anteeksi kaikille, jotka ovat rikkoneet minua vastaan. Tunnustan Jumalalle oman syntisyyteni ja puhdistaudun Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen maahan vuotaneen veren, ainutkertaisen uhrin vaikutuksessa. Otan sovituksen uskossa vastaan. Ei minulla ole muutakaan mahdollisuutta, kuin heittäytyä jälleen kerran Jumalan suuren armon varaan.

Tarvitsetko sinä anteeksi antoa?

Jumalalla on hyvät ajatukset kaikkia ihmisiä kohtaan. Hänen tykönä asuu paljon anteeksiantamista.

Raamattu vakuuttaa *Room.5:20, että missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi.* Koko ihmiskunnan syntikuorma asetettiin Jeesuksen harteille. Hän kantoi syntimme ristin puulle. Jos uskot siihen, saat syntisi anteeksi. Muista vain, että sinun täytyy antaa myös lähimmäisillesi anteeksi, osoittaa samankaltaista armahtavaisuutta ja laupeutta, mitä saat itse kokea Kristuksen kautta.

Matt.5:21–22. Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja sanoi: "Herra, jos veljeni yhä uudestaan tekee väärin minua kohtaan, niin kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi? Peräti seitsemän kertaako?" "Ei seitsemän, vaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa", vastasi Jeesus.

Lue vielä raamatun jakeita anteeksiannosta:

Ps.51:1–12 *Jumala, ole minulle armollinen hyvydessäsi, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja anna lankeemukseni anteeksi. Minä tiedän pahat tekoni, minun syntini on aina minun edessäni. Sinua, sinua vastaan olen*

rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi. Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset. Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun. Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden - ilmoita siis minulle viisautesi! Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi. Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut. Käänä katseesi pois synneistäni ja pyyhi minusta kaikki pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki.

Jes.44:22 Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven, sinun syntisi kuin pilviverhon. Palaa minun luokseni, minä olen lunastanut sinut vapaaksi

Apt.2:38 Pietari vastasi: "Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen.

Voit tutkia lisää anteeksiantamuksesta osoitteesta:

<http://www.netikka.net/pasi.kallio/Anteeksiantamus.htm>